

Nationale Nachtvliedernacht 2008

Een unieke ervaring.

Door: Cor van Moorsel natuurgids IVN Weert
Foto's: Johan Horst

Als ik de uitnodiging lees om, in het kader van de Nationale Nachtvliedernacht 2008, kennis te maken met de activiteiten van de werkgroep insecten, besluit ik om daar aan deel te nemen. In de vroege avond fiets ik naar de Beversdijk waar een en ander zal plaatsvinden.

Onderweg vraag ik mij af wat ik daar zal aantreffen. Veel verwacht ik er niet van. Ik weet dat ik mijn reputatie als natuurgids op het spel zet maar ik ken eigenlijk maar één nachtvlied en dat is de Mot. Verder weet ik dat je bij de drogist ballen kunt kopen die naar deze beestjes genoemd zijn, maar verder houdt mijn kennis op. Toch sluit ik een verrassing niet uit. Een bryoloog heeft mij eens verteld dat er wereldwijd wel 15000 mossoorten bestaan, terwijl ik zelf eerder op hooguit drie gegokt zou hebben. Bovendien stond in de aankondiging dat de kans groot was een Uil te zien en aangezien ik deze nachtvogel nog nooit in de vrije natuur had gespot, gaf dit mij het laatste zetje. Als ik op de betreffende plaats aankom is het nog licht maar een drietal personen zijn al volop bezig voorbereidingen te treffen. Het valt meteen op dat deze mensen weten wat ze doen, ze hebben duidelijk al vaker met dit bijtje gehakt.

Vereniging voor Natuur
en Milieu-educatie
Afdeling Weert e.o.

Er worden drie locaties ingericht, een in het bos, een aan de bosrand en een in het vrije veld. In het bos wordt een listige val opgesteld waarbij een paarsachtig licht de vlieders in een kist moet lokken waar ze pas na determinatie weer uit mogen. Aan de bosrand staat een stelling waarop een wit laken is gespannen dat verlicht wordt door een lamp.

Op het veld staat een kubusvormig raamwerk omspannen met een wit laken en van binnenuit verlicht door een lamp. De omgeving is schitterend, in een nabijgelegen weiland kijken een paar koeien nieuwsgierig toe en over het veld hangt een vredige grondmist. De lucht begint geleidelijk aan purper te kleuren door de invallende duisternis.

Het valt mij op dat de vlieders goed zijn uitgerust. Aan de bosrand, een eind van de locaties vandaan snort een noodaggregaat om de nodige stroom op te wekken, en bij iedere locatie staat een tafeltje compleet met leeslampje en overladen met boeken, lijsten en doorzichtige potjes. Inmiddels zijn er meer belangstellenden gearriveerd en geleidelijk aan wordt de spanning opgevoerd.

Ik maak een praatje met een van de vlinderaars en hoor van hem dat er in Nederland wel 2000 soorten nachtvinders voorkomen en door de invallende duisternis ziet hij het schaamrood op mijn kaken gelukkig niet. We staan vlak bij de veldlocatie en de brandende lamp trekt een wolk van muggen aan, die hinderlijk gedrag beginnen te vertonen zodat we ons terug moeten trekken in het bos.

Eindelijk wint de nacht het van de dag en het enthousiasme van de vlinderaars neemt koortsachtige vormen aan. Als ik een kijkje ga nemen bij een van de locaties zie ik dat het licht een onvoorstelbaar aantal insecten heeft aangetrokken, van klein tot groot en van de muggen heb ik ook geen last meer, die zitten allemaal op het laken. Dan dienen de eerste nachtvinders zich aan, en weldra hoor ik namen roepen waar ik nog nooit van heb gehoord, zoals: Groot avondrood, Wapendrager, Lieveling, Grote beer, Gewone huismoeder, Gamma-uil en Koperuil waarbij ik langzaam in de gaten krijg dat ik met de verwachte Bosuil ook op het verkeerde spoor zit. De vlinderaars gaan grondig te werk. Ze vangen de vlinder, bij twijfel, in een potje en slaan aan het determineren waarbij de gegevens genoteerd worden op voorgedrukte lijsten. Als ik mij van de ene locatie naar de andere begeef kijk ik eens omhoog en zie een prachtige sterrenhemel, zoals je die, door het vele omgevingslicht, niet vaak meer ziet.

Dan zie ik een paar mensen bij een boom staan die met een zaklamp de schors aan het inspecteren zijn. Als ik navraag doe blijkt dat de vlinderaars overdag de boomstam hebben ingesmeerd met een zoetige substantie waar nu de vlinders op af komen.

Ook nu wordt er met namen gegooid als Plakker, Doodshoofdvlinder en Piramidevlinder. Ik moet goed kijken om de vlinders te kunnen zien, zelfs in het licht van de zaklamp, want ze dragen allemaal een camouflagepak. Dan ontstaat er enige opwindning onder de vlinderaars, er is een zeldzame vlinder gedetermineerd en wel de Roestuil en als later op de avond ook nog eens de Witte L-uil wordt gespot kunnen de uitvoerders hun tevredenheid nauwelijks onderdrukken. Steeds verbaas ik mij weer over de geweldige kennis die bij deze mensen aanwezig is. Dit zijn specialisten, uiterlijk mensen als U en ik maar verrijkt met een geweldige en jarenlange ervaring. Zo zijn er meer mensen bij onze vereniging, ook op andere gebieden. Ik denk dat we trots en zuinig op deze mensen moeten zijn. Het is al laat als ik deze heerlijke locatie ga verlaten. Tevreden fiets ik naar huis en ben blij dat ik er bij ben geweest.
Cor.